

og det har været Anledningen til, at jeg er med til at stille et Forslag om en Billighedsafgjørelse, idet jeg paa ingen Maade turde inlade mig paa Retspørgsmaalet, men derimod troede, at der kunde være god Grund til en saadan Afgjørelse, naar de Mand, der leve under disse Forhold, have erklæret saa bestemt, som her er Tilfældet, at efter Folks Mening er der ikke stet det, som man ved sine juridiske Fortolkninger er kommen til at antage ved Domstolene. Derfor tror jeg, det var heldigst for denne Forsamling at lade denne Sag undersøge nærmere, inden vi gaa ind paa nogen endelig Afgjørelse, og da der er fremkommet et Forslag i den Retning, vil jeg spørge, om det ikke er det Heldigste, at den øvrige Debat bliver opsat til der foreligger en Betenkning. Foreløbig tillader jeg mig paa de 3 Forslagsstilleres Begne at tage Forslaget tilbage. (Afbrudelse.) Nej, den ene af Forslagsstillerne, nemlig det ærede Medlem for Manders Amts 4de Valgtreds (Bønsløkke) har stillet en Betingelse for at tage Forslaget tilbage, som endnu ikke er opfyldt.

Bønsløkke: De Betingelser, jeg har stillet for, at Forslaget maatte tages tilbage, ere opfyldte, saa at jeg ogsaa for mit Vedkommende frafalder det.

Formanden (Krabbe): Forslaget er saaledes taget tilbage; maa jeg spørge, om Nogen optager det?

Suel: Jeg optager det og begjæver Ordet.

Formanden (Krabbe): Forslaget er saaledes atter optaget. Det ærede Medlem har Ordet.

Suel: Det er just ikke for at forlænge Debatten i høj Grad, at jeg har optaget Forslaget og bedet om Ordet, men jeg kan dog ikke negte mig selv at gjøre nogle saa Bemærkninger i Anledning af det, der fremkom fra det ærede Medlem for Fredericia (Smith). Det ærede Medlem bemærkede, hvad jeg især lagde Mærke til, at den sælsede Dom ganske vist etablerede et nyt Princip og var forskjellig fra tidligere Afgjørelser i samme Retning. Men nu forekommer det mig besynderligt, at den sidste Afgjørelse, som muligvis fremkommer efter slesvigsk Ret, i det sidste Tilfælde af denne Slags, som muligvis kommer til at ligge for, idet den danske Lovgivning jo nu er indført paa Værd, skal være forskjellig fra alle andre tidligere Afgjørelser. — Dernæst skal jeg tillade mig at bemærke, at ifølge de Dplysninger, det ærede Medlem fremkom med — disse saa meget skattede og hidtil hemmeligholdte Dplysninger til Finantsudvalgets Dpbyggelse —, er jeg nærvæd at for-

tryde, at jeg af Hensyn til dette Ubejendte har foreslaaget ikke at foretage nogen Afstemning af Sagen idag, thi de Dplysninger, som fremkom, bestode væsentlig i Paastande om, at de Dplysninger, jeg har givet under Sagens forrige Behandling, ikke ere rigtige. Ganste vist erkjendte det ærede Medlem ved Siden deraf, at de i det Væsentlige eller som han udtrykte det, i Almindelighed vare rigtige; men da han kom til de specielle og altsaa de afgjørende Punkter, vare hver og en af dem urigtige. (Smith:) Af dem, det ærede Medlem havde ansøgt idag). Det ærede Medlem kan godt faae Ordet efter mig. Jeg skal imidlertid Punkt for Punkt ganste kort, som jeg pleier, tage disse Ting for og da bemærke med Hensyn til det Punkt, jeg har ansøgt for afgjørende, nemlig at der paa Skiftet er tilslaaet Enken et Beløb til hendes Begravelse, at den Betydning, som det ærede Medlem vil lægge ind deri, er noget ganste Nyt. Det ærede Medlem kan lade mange Skiftebreve frem, uden saaledes at finde Udgifter til Begravelse opførte deri, idet man har ment som saa, at da Mandens Begravelse er stet, er det en Selvsølge, at Konen maa have disse Udgifter dækkede. Maaste det ikke er ganste rigtigt efter dobbelt italiensk Bogholderi; men jeg tvivler om, at den Skifteforvalter, der har haft med den Sag at gjøre, har kjendt italiensk Bogholderi, skjøndt han var en meget dygtig Mand, paa hvis Mening jeg lider saavel som hans Søns, der nu er Indehaver af Embedet og har affagt Dommen ved Underretten i Overensstemmelse med den Opfattelse, vi tre Forslagsstillere ved 2den Behandling havde. Jeg tillader mig at tro, at denne Mand, som har levet sin Barndom, Ungdom og Manddom paa Den og kjendte alle Forholdene der, ganste anderledes var istand til at affige en rigtig Dom om Forhold, som hyppig forelaa og som han maatte have oplevet i sin Faders Tid. Det andet Punkt, med Hensyn til hvilket det ærede Medlem troede, at jeg havde feilet, var det, at Sættemanden, som han jo vittelig var, han, der skulde vige ved Gaardarvingens 25de Aar, med det slesvigsk Ministeriums Samtykke havde kjøbt noget af Gaarden af Gaardarvingen. Det ærede Medlem oplyste nu, at det var et tilhørende Sted; det er ganste ligegyldigt; hvad jeg har villet udlede deraf, er en Selverkjendelse fra Sættemandens Side af, at han kun var Sættemand, thi det er dog den klareste Erkjendelse, man kan have fra en Mand's Side, at han kjøber noget af den Giendom, som han senere paaستاar, han selv er Eier af. Det er dog vittelig en klar Sag, derved har han erkjendt, at han ikke dengang var eiendomsberettiget. Den Forskjel, det ærede Medlem vil gjøre mellem Gaard og Husstæd, har aldeles Intet at sige i denne Relation, selv om den har det i andre. Det ærede Medlem sagde jo ogsaa selv, at Gaard